

vente sig af dem, dengang man besluttede sig til at anlægge dem. Jernbaneanlæggets Rentabilitet i dets Heelhed kan man selvfølgelig ikke have nogen begrundet Mening om nu, og i alt Fald tør jeg ikke fremsætte nogen Dom derom, førend det er taget i Brug i sin fulde Udstrækning. I Anmærkningerne til Finantslovsforslaget er jo fremsat, paa hvilken Maade man er kommen til det calculerede Overflud. Et flygtigt Blik derpaa vil være tilstrækkeligt til at vise, hvorlidet man i Virkeligheden tør bygge paa disse Calculer. Det er mig kjær, at jeg har faaet Leilighed til udtrykkeligt at fremkomme med denne Bemærkning, for at man ikke senere med Regnskabet i Haand skal bebrejde mig, at dette Udbytte har været calculeret for stort.

Frieger: Jeg haaber, at Thinget vil have lagt Mærke til, at der i de Bemærkninger, som den høitærede Indenrigsminister nu fremsatte, ikke var et eneste Ord, som var i Strid med den Opfattelse, som jeg personligt vedkjendte mig, men, at han tvertimod udtalte sin store, vistnok kun altsor velgrundede Tvivl om, hvorvidt et saadant Udbytte som det, et andet æret Medlem (W. Petersen) tidligere har nævnt, nemlig et Udbytte af 2 pCt., vilde vise sig i Regnskabet. Foraa vidt den høitærede Minister talte om et svagt Fundament for mine Ytringer, skal jeg kun sige, at jeg naturligtvis antog, at det ikke med Rette vilde kunne siges, at det Fundament, hvorpaa jeg byggede, var svagt, og mindst af den ærede Minister, thi det var et Fundament, der var givet mig af den ærede Minister selv. Naar jeg tog det Fundament, som han selv havde opstillet, meente jeg rigtignok at have stillet Sagen paa den for ham bedste Maade, og jeg ventede da ikke den Indvending, at det skulde være noget svagt Fundament, hvorpaa jeg støttede mig. Jo svagere iøvrigt Fundamentet er, desto stærkere bliver min Bygning. Jeg vedbliver forresten fremdeles at troe, at den høitærede Minister har gjort sit Bedste for at

finde en Calculer, som snarere vilde blive overstreden end vise sig at være for høit ansat; thi jeg gjentager — da jeg ikke veed, i hvilket Dieblig den høitærede Minister kom her ind i Salen; tidligere idag have vi jo i alt Fald ikke haadt den Fornøielse at see ham —, at en sliq Calculer efter min Opfattelse ligeoverfor, hvad den ærede Landstingsmand for Odense (W. Petersen) har sagt, har sin store Betydning i den Forstand, at man bør kunne vente, at man saa ikke senere i Virkeligheden faaer et Mindreudbytte, hvorimod Ingen selvfølgelig gaer i Rette, hvis Udbyttet viser sig at blive større. Det, troer jeg, er et ganske sundt Udgangspunkt, og det gjør mig ondt, om det med denne min Betragtning af Sagen virkelig senere skulde vise sig, at den høitærede Ministers Beregning ogsaa var svag, thi saa vilde vi uregtelig blive stufede. — Med Hensyn til den Misforstaaelse, der synes at have fundet Sted af nogle af mine tidligere Ytringer, skal jeg endnu bemærke, at jeg med Billie tidligere fremhævede den dobbelte Beregning, der kunde gjøres gjældende, efter som man blot tog Hensyn til de ved de nu aabnede Baner forvoldte Udgifter, eller man ogsaa tog andre Jernbanearbejder med i Betragtning. Jeg gjorde det, troer jeg, med god Grund, skjøndt det synes, at det ærede Medlem har sammenblandet, hvad jeg i saa Henseende sagde, ligesom jeg ikke veed, om den ærede Minister ikke ogsaa gjorde det. Sagen er jo nemlig den, at vi, hvis vi ikke ganske stufes, kunne vente, at der i Finantsaaret 1868—69 vil blive aabnet flere nye Banestrekninger. Af de saaledes aabnede Banestruer vil der altsaa komme et Udbytte, og fra dette Dieblig vil man altsaa selv ved den aller strengeste Beregning af Nettoudbyttet aabenbart maatte tage Hensyn til de Penge, der ere udgivne til Tilveiebringelsen af alle de aabnede Baner. Jeg troer, at det ikke er uvigtigt, at man ved Betragtningen af disse Spørgsmaal tager noget forretningsmæssigt paa dem, hverken struer for høit op eller sætter for lavt ned. Jeg troer ganske vist, at det ærede Medlem fra